

[Hassing Jørgensen.]

værdiløse Beholdninger af russiske Statsobligationer. Det kan ikke være nogen Tilfredsstillelse for Regnskabsseksperter hvert Aar stadig uden Ændring at opføre disse Poster, og de vil utvivlsomt gerne medvirke til, at Den kgl. Mønt i Regnskabet faar et virkelig Drifts- og Statusregnskab, ganske som de andre Statsvirksomheder har det. De vil uden Tvivl ogsaa indrømme, at Statsbrandforsikringsfonden ikke dækker sit Formaal at bevare Statens Formue mod Tab i Tilfælde af en stor Ildsvaade, medmindre den opføres som Passiv i Status.

Vi har nu faaet oplyst, at der cirkulerer En- og Tokronestykker til et Beløb af ca. 24 Mill. Kr. Det er en Gæld, en Statsgæld, som ikke findes opført paa Statsregnskabet. Tror den højtærede Finansminister nu ikke, at det vilde være klogt at tage denne Post op i Status; det siver jo dog efterhaanden ud, og det er noget, man daarlign kan være bekendt med Vilje ikke at opføre, en saadan faktisk Gæld paa sit Regnskab.

Jeg er ked af, at den højtærede Finansminister ikke vil overdrage Udmøntningen til Nationalbanken. Den Grund, som den højtærede Finansminister anfører, at det er en fordelagtig Forretning for Staten, behøver jo ikke at være hindrende. Det vilde slet ikke være svært at udregne, paa hvilke Vilkaar det vilde være forsvarligt for Staten at overdrage denne Virksomhed til Nationalbanken, og da Nationalbanken forhaabentlig i en ikke for fjern Fremtid bliver en Statsinstitution, synes jeg, der kunde være meget, der talte for en saadan Forandring. Saa kunde man ogsaa gøre det til et Led i en, saadan Overenskomst, at Nationalbanken skulde gennemføre den Udmøntning i Sølv, som den højtærede Minister for Tiden tager Afstand fra. Sølv er endnu betydelig dyrere i Pris over for den danske Krone, end det tidligere har været. Da jeg for Aar tilbage offentligt kritiserede dette Forhold, kunde man have restitueret de omløbende Mønter med Sølv for en langt billigere Pris end nu. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at af den Prisstigning, som er foregaaet siden 1932, hidrører en betydelig Del fra Kroneforringelsen, saa Stigningen er ikke saa stor, som den synes.

Naar der vilde udkræves 14 Mill. Kr. for at gaa over til Sølv i Udmøntningen, maa den højtærede Finansminister dog ikke deri se et Tab paa 14 Mill. Kr. Der kan være Tale om en Risiko i Værdien af Sølv, der kan være Tale om, at Sølvværdien gaar ned — den kan for Resten

som alle andre Ting ogsaa gaa op —, men det er i hvert Fald en Risiko, som er overskuelig. Og Nationalbanken kunde nok faa Raad til at indkøbe det fornødne Kvantum Sølv, det kunde eventuelt fordeles over en Aarrække. Vi ved naturligvis, at samtidig med, at man indførte bedre Mønter end dem, der nu er, vil der blive stærk Efterspørgsel efter dem, saa Ombytningen vil ikke tage saa lang Tid som den normale Udveksling. Det vil i saa Fald sige, at hele denne Sag skulde overføres til Nationalbankens Regnskab, og da kan der ikke være Tvivl om, at Nationalbanken ikke vilde forsømme at opføre de cirkulerende Mønter paa sin Passivside paa samme Maade, som den opfører sine Sedler; til Gengæld vilde det jo været berettiget at opføre Sølvværdien af de omløbende Mønter som Aktiv.

I alt Fald jeg for min Del tillægger Cirkulationen af ordentlige Mønter, af hæderlige, respektable Mønter meget stor moralsk Betydning. Det er ikke godt, at et Land vedblivende benytter sig af saa daarlign en Udmøntning som den, vi nu i mange Aar har haft. Man har den ganske vist ogsaa i nogle andre Lande, men der er dog ogsaa Lande, og det er de bedste, som fastholder en høj Standard paa dette Punkt.

Jeg beder Ministeren besvare det Spørgsmaal, jeg stillede om Radiospredningsfonden. Jeg vilde gerne vide, om Finansministeren ikke anser denne Fonds Aktiver for Statens Ejendom.

Naar den højtærede Minister ikke vil offentliggøre den Udvalgsbetænkning angaaende Striden mellem Marineministeriet og Hovedrevisoratet, som jeg forleden udførligt omtalte, skal jeg indskrænke mig til at fastholde dog den Forventning, at Statsrevisionen ikke vil give Afkald paa til sin Tid at underkaste dette Materiale en Gennemgang. De højtærede Ministre har afgjort disse Sager for deres Vedkommende, og jeg mener, Statsrevisionen vil have en Pligt til, for sit Vedkommende at undersøge, om denne Afgørelse af Ministrene er saaledes funderet, at Rigsdagen bør godkende Regnskabet.

Den højtærede Minister spurgte mig, hvorledes jeg kunde paastaa, at det Resumé, hvoraf jeg foretog Uddrag, er tendentiøst, uden at jeg kendte selve Betænkningen. Jo, dette Resumés tendentiøse Karakter er saa iøjnefaldende, at ingen kan undgaa at bemærke det. Naar f. Eks. denne Faaborg-Sag slet ikke nævnes blandt de grove Tilfælde af manglende Kontrol inden for Fyrvæsenet, er det allerede tilstrække-